Any XXV · Març 2009

portalobert

REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

nº 92

Apòstols per voler de Déu

portal

bert

anys

Editorial

Apòstols per voler de Déu

contingut

portalobert
nº 92 Març 2009

Director: Mn. Andreu Oller
Redacció: Josep Teixidó, Carles Ballbé Carlos Barba i Joan Pau Callejón

Fotografia: Carlos Barroso
Edició: Carlos Barroso i Josep Teixidó

Edita:
Seminari Conciliar de Barcelona
Diputació 231 - 08007 BARCELONA
Tel. 93 454 16 00
Fax 93 454 90 12

Correu electrònic:
seminari@ seminaribarcelona.net

Disseny i Maquetació:
David Molins - info@damokastudio.com

Impressió:
Gràfiques Ossó, S.L. - Tel. 93 666 13 42

Dipòsit Legal: B-43509-86
www.seminaribarcelona.net

Enguany, el dia del Seminari s'emmarca dins l'any paulí. Per això, el lema n'és "Apòstol per voler de Déu." Aquesta és la consciència que tenia clarament Pau i aquesta és també la consciència que tenen clarament els actuals seminaristes que se senten cridats a ser preveres diocesans. No ho són pel seu voler, sinó pel voler de Déu. No ho són perquè ho hagin triat, sinó perquè han estat triats. I això els dóna encara més força i empenta, ja que saben que no van sols ni per iniciativa pròpia, sinó amb el suport de Déu mateix que els envia. Aquesta va ser la força de Pau. Per això, va ser l'Apòstol que va fer arribar l'Evangeli a tants homes i dones. Ell ens en va donar la clau: «Sé en qui he cregut» (2Tim 1,12). Sovint usem l'expressió «si Déu vol!» Al Seminari, veiem com Déu sí que vol que joves i també grans segueixin aquest camí d'anunci de l'Evangeli arreu, començant per casa nostra.

El voler de Déu ha de ser també voler del qui és cridat. Llavors, en aquesta tasca conjunta, hom experimenta que la voluntat de Déu és la més alliberadora, és la que fa possible assolir la pròpia plenitud humana i cristiana, és la que fa feliç i capaç de fer feliços els altres.

Enguany, també celebrem aquesta jornada amb l'absència d'una persona molt estimada per nosaltres: Mn. Eusebi Mansilla. Com a administrador del Seminari durant quasi trenta anys, va vetllar perquè no hi faltessin mai els recursos econòmics necessaris. Gràcies a la seva tasca fidel i entregada, eficaç i bonhomiosa, va poder superar moments difícils i deixar ben encarrilada l'economia del Seminari. I, des d'aquesta tasca, va treballar intensament pel Centre d'Acolliment de Vocacions Sacerdotals. Alhora, també, va encoratjar molts seminaristes a continuar endavant, sense defallir, en el camí de fidelitat a la vocació sacerdotal. Tots els qui l'hem conegut reconeixem en Mn. Mansilla un veritable *apòstol per voler de Déu*. Demanem a Jesucrist, el Bon Pastor, que el condueixi a les verdes prades del seu Regne, per tal que, des d'allí, pugui continuar vetllant per les vocacions a casa nostra i perquè no manquin mai, al Seminari, els recursos necessaris per a fer possible que cap vocació no es perdi per dificultats econòmiques.

I acabem, també, la celebració dels 25 anys de Portal Obert, la revista del Seminari. Ho aprofito per a agrair, un altre cop, la tasca impagable de tots els qui l'heu feta possible al llarg d'aquest temps i us encoratjo a continuar treballant per a poder arribar, almenys, a 50 anys d'existència tot fent arribar a tantes llars la vida i el camí de tots aquells qui es preparen per a ser *apòstols per voler de Déu*.

Mn. Josep M. Turull
Rector del Seminari Conciliar de Barcelona

SI VOLEU COL·LABORAR AMB UN DONATIU, PODEU FER-HO AL COMPTE CORRENT
2100-1047 91-0200096265

25è Aniversari de Portal Obert

Novetats i últims actes de celebració dels 25 anys de Portal Obert

Arribem al final de la celebració del 25è aniversari de la nostra revista. La vam començar amb els actes i celebracions entorn del dia del Seminari de l'any passat i l'acabem en aquest curs. Ha estat una celebració austera i senzilla, com és la nostra revista, que ens ha servit per a donar gràcies a Déu pel treball fet en aquest temps. Però, alhora, d'una manera serena i atenta a la nostra situació, ens ha ajudat a reflexionar i repensar el paper que aquesta publicació té en el marc de la tasca formativa i vocacional del Seminari Conciliar de Barcelona al servei de l'Església. Com sempre ens recordava Mn. Eusebi Mansilla, el Seminari és el cor de la diòcesi i el "Portal Obert" ha treballat perquè aquest cor bategui amb força en la mesura de les seves possibilitats.

Ara, us presentem les novetats següents com a cloenda d'aquest aniversari, però també com a impuls per a continuar endavant per molts anys. Consisteixen en canvis en la revista i en un acte de final de celebració.

En aquest nou número hi podeu veure una sèrie de novetats de format i d'organització interna, però també de contingut. La primera és la utilització del color en tota la revista i el canvi de disseny. Els hem fets pensant en oferir una imatge més propera, clara i, alhora, dinàmica del que és el Seminari. Aquesta renovació l'hem feta comptant amb el suport en disseny de Gràfiques Ossó.

A nivell de contingut, ens mantenim fidels a l'objectiu doble d'informar sobre la vida del Seminari i de recollir-ne els testimonis dels seminaristes sobre els passos que van fent en el seu camí cap al presbiterat. Però, alhora, a poc a poc i en la mesura de les nostres possibilitats, ens obrim a la perspectiva de donar formació sobre temes d'actualitat que afecten directament la nostra vida interna com a Església diocesana i general. És així que trobareu noves seccions i articles en aquest sentit.

També us anunciem (i us convidem a participar-hi) l'acte final de cloenda. Consistirà en una taula rodona en què es tractarà el tema: "La informació religiosa al segle XXI". Tindrà lloc a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona en un dia del mes de maig que us notificarem en els propers dies. Hi participaran: Oriol Domingo, periodista de La Vanguardia; Jordi Casabella, periodista d'El Periódico; i Mn. Jaume Aymar, director de Catalunya Cristiana i Ràdio Estel. El moderador en serà el periodista i membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya Rafael Jorba. En aquest acte, lliurarem un record a totes les persones que han estat implicades en la història de Portal Obert i, a continuació, acabarem amb la pregària de vespres. Comptem amb tots els qui hi pugueu venir. Pensem que serà un acte interessant i interpel·lador sobre els reptes i les dificultats actuals en la utilització dels mitjans de comunicació al servei de la transmissió de la bona notícia.

Aquestes novetats i aquest acte final de tancament volen ser expressió de la manera com l'equip actual de la revista, conjuntament amb l'equip de formadors del Seminari, es planteja continuar la tasca feta fins ara amb il·lusió i generositat. Volem continuar desenvolupant aquesta eina de comunicació del Seminari al servei de l'Església i del nostre món. Des d'aquí, moltes gràcies als col·laboradors, als benefactors i als fidels en general de les nostres esglésies diocesanes, que ens animeu i ens doneu suport.

Mn. Andreu Oller
FORMADOR

INAUGURACIÓ ANIVERSARI

SEGUINT L'EXPOSICIÓ

PASTÍS D'ANIVERSARI

El Seminari Conciliar de Barcelona

Es complau a invitar-vos a l'acte públic de cloenda de la celebració dels 25 anys de Portal Obert

Taula rodona sobre "La informació religiosa al segle XXI".

Data: A determinar
Lloc: Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona

Crònica

desembre - gener - febrer

DESEMBRE

El **dia 3**, vam visitar l'exposició "El Pa dels Àngels" al "Caixa Fòrum".

Durant els **dies 5 i 6**, vam fer un recés, predicat pel Sr. Bisbe auxiliar emèrit de Barcelona Monsenyor Pere Tena.

L'endemà, **dia 7**, va tenir lloc la tradicional vetlla de la Immaculada a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona, amb la presència de molts joves vinguts de les tres diòcesis de la província eclesiàstica de Barcelona.

El **dia 9**, vam celebrar l'Eucaristia, participada pels membres de *Catalunya Cristiana* i de *Ràdio Estel* i presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe.

Dijous **dia 11**, vam fer la celebració del perdó per tal de preparar-nos, intensament i interiorment, per a les festes de Nadal.

El **dia 15**, vam fer un sopar de Nadal, precedit per una Eucaristia presidida pel Cardenal Monsenyor Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe de Barcelona, i per Monsenyor Agustí Cortés, Bisbe de Sant Feliu de Llobregat, així com tot l'equip del Seminari.

L'endemà mateix, **dia 16**, tots els seminaristes i els formadors vam assistir al concert de l'oratori el *Messies*, de G. F. Häendel, que va tenir el Gran Teatre del Liceu com a marc incomparable.

El **dia 17**, va tenir lloc, a la Facultat de Teologia de Catalunya, una jornada acadèmica sobre el Déu de la Bellesa.

També, dijous **dia 18**, va compartir el dinar amb nosaltres Mn. Eusebi Mansilla, que fou, durant vint-i-set anys, administrador del nostre Seminari.

Finalment, divendres **dia 19**, vam celebrar una Eucaristia amb totes les persones que treballen a la casa. A la tarda i al vespre, els seminaristes de Sant Feliu de Llobregat van tenir una trobada de germanor amb el Sr. Bisbe Agustí Cortés a les parròquies de Vilafranca del Penedès.

GENER

El **dia 5** de gener –vigília de Reis–, va tenir lloc, al Seminari, la V Trobada del Clergat de la província eclesiàstica de Barcelona, amb unes conferències dels Drs. Salvador Pié i Núria Calduch. Seguidament, va tenir lloc l'Eucaristia, presidida pel Sr. Cardenal amb els bisbes de la província eclesiàstica.

El **dia 7**, havíem de realitzar una trobada del Seminari al monestir de Montserrat, però no hi vam poder arribar a causa de les intenses nevades dels dies anteriors, per la qual cosa l'accés a Montserrat quedà tallat i vam haver de tornar a Barcelona.

L'endemà, **dia 8**, va tenir lloc la represa de les classes a la Facultat i al curs introductori.

El **dia 21** de gener, festa dels sants Fructuós, Auguri i Eulogi, va tenir lloc, a l'amfiteatre de Tarragona –on foren martiritzats aquests tres sants–, una trobada de tot el clergat de les diòcesis amb seu a Catalunya, presidits per tots els bisbes catalans, que foren encapçalats pel metropolità i primat de Tarragona Monsenyor Jaume Pujol.

El **dia 22**, va tenir lloc, a la catedral de Barcelona, l'Escola de Pregària per a joves.

Finalment, el **dia 26**, va tenir lloc l'inici dels exàmens.

FEBRER

El **dia 2** –festa de la Presentació del Senyor–, vam celebrar al vespre l'Eucaristia amb la processó de les candeles.

El **dia 6** –divendres–, van acabar les setmanes d'exàmens i, alhora, era dia de dejuni voluntari per la campanya contra la fam.

Durant els **dies 13 i 14**, vam dur a terme un recés, que va tenir lloc a les franciscanes de Tiana i que fou predicat pel Dr. Jordi Sánchez Bosch, prevere de Barcelona i biblista.

Durant els **dies 17, 18 i 19**, els seminaristes del curs introductori van fer una sortida a la diòcesi germana de Vic per tal de conèixer aquesta realitat eclesial de casa nostra.

A més, el **dia 19**, es va celebrar l'Eucaristia d'Admissió als Ordes Sagrats de cinc companys del nostre Seminari, celebració presidida pel Bisbe de Sant Feliu de Llobregat Monsenyor Agustí Cortés.

El **dia 21**, va tenir lloc l'Espai Vocacional al Seminari mateix. En aquell mateix dia –a la nit–, moria, a 84 anys d'edat, el nostre estimat Mn. Eusebi Mansilla, administrador que tants anys fou del nostre Seminari i que tant havia treballat pels seminaristes i pel Seminari.

VISITA D'INTRODUCTORI A MONS. ROMÀ CASANOVA, BISBE DE VIC

VISITA A L'EXPOSICIÓ "EL PA DELS ÀNGELS" AL CAIXA FÒRUM

FESTA DELS SANTS FRUCTUÓS, AUGURI I EULOGI, A L'AMFITEATRE DE TARRAGONA

Crònica

L'endemà, **dia 22**, el Senyor ens regalava tres nous preveres amb l'ordenació presbiteral de Mn. Miquel Álvarez, Mn. Manuel Pérez Moreno i Mn. Jordi Moya. La celebració va tenir lloc a la catedral metropolitana de Barcelona i va ser presidida pel Cardenal Arquebisbe monsenyor Lluís Martínez Sistach.

L'endemà, **dia 23**, a la capella major del Seminari hi va ser celebrada la missa exequial per Mn. Eusebi Mansilla, presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe i concelebrada per un centenar de preveres.

El **dia 25** –dimecres de Cendra–, començàvem la Quaresma. Al vespre, vam tenir una reflexió quaresmal a càrrec de Mn. Josep Maria Turull, rector del Seminari, i, a continuació, vam celebrar l'Eucaristia amb la imposició de la cendra.

I, l'endemà, **dia 26**, a la catedral de Barcelona s'hi va celebrar l'Escola de Pregària per a joves.

EL CURS D'INTRODUCTORI AL SANTUARI DE BELLMUNT

DR. JORDI SÁNCHEZ PREDICADOR DEL RECÉS DE TIANA

RECÉS DE FEBRER A TIANA

Agenda

MARÇ

Dia 19 –solemnitat de Sant Josep–: trobada dels Seminaris de Barcelona, Interdiocesà i de Terrassa al Seminari Major Interdiocesà.

Dia 21: ordenació episcopal del bisbe auxiliar al matí i Jornada de Portes Obertes a la tarda al Seminari mateix en el Dia del Seminari.

Dia 22: ordenació diaconal de l'Ignasi Torrent i el Jorge Alexander Patiño a les 7 de la tarda.

ABRIL

Dia 2: celebració del perdó de Quaresma.

Dies 3-6: recés a la Casa d'Espiritualitat de Tartera (Prats de Cerdanya/Das).

Dia 7: missa crismal de Barcelona a la catedral del bisbat.

Dia 8: missa crismal de Sant Feliu de Llobregat a la catedral del bisbat.

Dies 14-17: sortida a Ars i a Lió (França) amb motiu dels 150 anys de la mort de Sant Joan Maria Baptista Vianney, patró dels rectors de parròquia i dels sacerdots.

Dia 19: Ordenació presbiteral de Mn. Agustí Roig, a la Basílica de Santa Maria, a Vilafranca del Penedès a les 19h.

XVI Trobada d'escolans

Dia: dissabte, 25 d'abril de 2009

Lloc: Seminari Conciliar de Barcelona (C. Diputació 231 Barcelona)

Inscripcions: al Seminari Menor (tel. 93 454 16 00 ; o bé a semenor@seminaribarcelona.net).

Fe d'errades:

A la revista Portal Obert núm. 91, del desembre passat, a la pàgina 5, dins el requadre en record dels nostres benefactors difunts, es va citar la Sra. Núria Albiol de Chinchilla com a difunta, quan, donem-ne gràcies a Déu, no ho és. Va ser un error que lamentem moltíssim i li'n demanem disculpes.

Encontre en el Seminari

V Jornada del clergat de la Província Eclesiàstica de Barcelona

El dilluns, dia 5 de gener del 2009, els bisbats de Terrassa, Sant Feliu de Llobregat i Barcelona van celebrar, al Seminari Conciliar de Barcelona, la V Jornada del clergat de la Província Eclesiàstica de Barcelona. Aquesta jornada ja tradicional permet de compartir la reflexió, la pregària i la fraternitat entre els pastors, preveres, diaques i seminaristes.

La cinquena Jornada del clergat va tenir, com a convidats a pronunciar sengles ponències, la germana Núria Calduch-Benages, missionera filla de la Sagrada Família de Natzaret i professora de la Universitat Gregoriana de Roma, i mossèn Salvador Pié-Ninot, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i també de la Universitat Gregoriana de Roma. Tots dos ponents van ser nomenats, pel sant pare Benet XVI, teòlegs experts del Sínode episcopal sobre la Paraula de Déu celebrat el mes d'octubre passat.

Tots dos van remarcar la necessitat que tot creient té de llegir la Sagrada Escriptura. "La fe cristiana", segons mossèn Salvador Pié-Ninot, "és concebuda com una escolta i una resposta de la Paraula de Déu". A més, remarcà que l'Església és una creatura sorgida de la Paraula de Déu i que està al servei d'ella. Per altra banda, la germana Núria Calduch-Benages creu que la Bíblia "ofereix una visió humanística i universal de la vida, que és una de les principals característiques de la nostra cultura contemporània".

Un cop acabades les dues ponències i després d'un petit descans, es va celebrar una eucaristia a la capella mateixa del Seminari. La va presidir el cardenal Lluís Martínez Sistach i va ser concelebrada per monsenyor Josep Àngel Sàiz Meneses, bisbe de Terrassa, per monsenyor Agustí Cortès Soriano, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, i per la resta de preveres i diaques assistents.

En acabar, vam finalitzar aquesta jornada tan especial amb un dinar al menjador del Seminari.

Carles Ballbé
INTRODUCTORI

TAULA DELS PONENTS AMB ELS BISBES

DINAR DE GERMANOR AMB TOTS ELS CAPELLANS

PORTADA DEL LLIBRE REGALAT ALS ASSISTENTS

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA A LA CAPELLA MAJOR

Qüestions d'actualitat

Jornada sobre "La situació econòmica global. A la recerca d'uns criteris ètics."

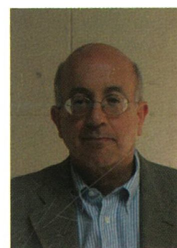
Ens preocupa a tots, la situació de crisi econòmica que vivim. És una crisi globalitzada; cap país no n'ha quedat, en major o menor mesura, fora dels efectes: atur, empobriment, marginació i també desconfiança, manca d'expectatives de creixement, proteccionisme (tancar-se dins de les fronteres), etc.

També s'ha dit que la crisi ha estat provocada per l'afany de cobdícia, per la mentida –la venda de molts productes financers amb altes rendibilitats que no estaven emparades per garanties reals–, l'afany d'enriquiment ràpid. Tot això ha fet que el progrés dels darrers anys estigui enverinat perquè ha deixat, al marge, els valors ètics, els valors del bé comú de tots els pobles, la solidaritat i el fet de cercar sempre la dignitat de les persones.

Per això, cal valorar, favorablement, la iniciativa de la Facultat de Teologia de celebrar, a la sala d'actes del Seminari, unes jornades per tractar dels valors ètics i la crisi econòmica actual, presidides pel cardenal Lluís Martínez Sistach. A la tarda dels dies 9 i 10 de febrer, hem sentit veus prestigioses com Michel Camdessus (governador honorari del Banc de França), Ricard Fornesa (president de Criteria Caixa), Joaquim Muns (catedràtic emèrit de la Universitat de Barcelona) i Antonio Argandoña (IESE). També hi han estat presents Carles Losada (director general d'ESADE), Joan Costa (FTC-SEDASE) i Ramón Ollé (La Salle-URL).

Han estat unes aportacions valuoses de les quals faig aquesta breu reflexió de conjunt. El punt de partida era afirmar la relació directa entre crisi i ètica, vistes des d'una perspectiva àmplia i també des d'una anàlisi de les decisions empresarials (responsabilitat social de les empreses) i de les persones. En aquest sentit, les solucions a la crisi han d'incidir en una regulació de l'economia de mercat (s'hi va creure segur que no hi ha cap altra alternativa de model econòmic) que afavoreixin els valors ètics, o, com a mínim, evitin comportaments especulatius. I en això hi ha d'entrar tothom, perquè, en general –això ho van dir diversos ponents–, tots en som responsables.

Com a seminarista, vull acabar significant la importància de les jornades comentades, ja que l'Església ha de reflexionar i posicionar-se sobre tot allò que afecta la persona humana, la seva dignitat. En les seves paraules, el cardenal va esmentar la paràbola del Bon Samarità. El desig nostre és que l'Església sigui propera als qui pateixen, als qui resten marginats, compartint, solidàriament i eficient, les seves situacions, denunciant els abusos d'uns quants i allargant la mà a tots aquells qui lluiten per un desenvolupament econòmic que dignifiqui les persones de tot el món.

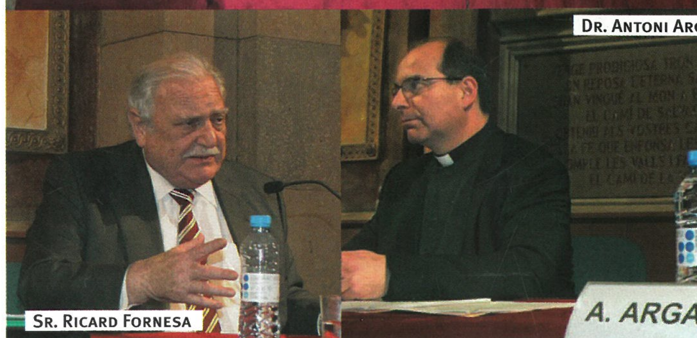
Ignasi Torrent Portabella
Etapa Pastoral

Taula de ponents presidida pel Sr. Cardenal

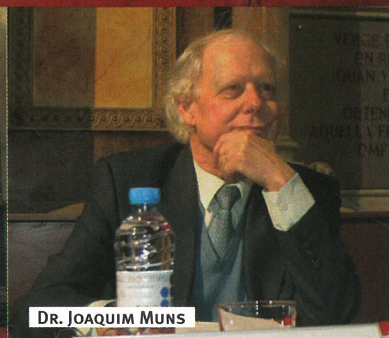

Sr. Michel Camdesus en primer terme

Sr. Ricard Fornesa

Dr. Antoni Argandoña acompanyat pel Dr. Joan Costa

Dr. Joaquim Muns

Bisbats

Barcelona

Estació d'Enllaç

Un dels tres objectius prioritaris del Pla Pastoral diocesà 2006-2009 de l'arquebisbat de Barcelona és la transmissió de la fe als joves. Entre les possibles accions encaminades al jovent de la diòcesi de Barcelona, el Pla va proposar la iniciativa de crear espais atractius de pregària i reflexió tenint en compte els estils de les generacions de joves: llengua, horaris, referència als temes actuals.

Per a donar resposta a aquesta proposta, des del mes d'octubre del 2007, la delegació de Pastoral de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona, conjuntament amb les comunitats religioses presents a la nostra diòcesi, convoca tots els joves de més de 16 anys a participar, cada 3r divendres de mes a les 22 hores, en unes trobades amb d'altres joves de la diòcesi. Aquestes trobades mensuals tenen l'objectiu d'oferir als joves els valors viscuts per Jesucrist com a camí joiós per a respondre, amb confiança, amor i esperança, a les realitats humanes del nostre temps.

Aquesta iniciativa rep el nom d'Estació d'Enllaç. Els seminaristes d'Introductori i Filosofia hem participat en alguna d'aquestes trobades i hem pogut constatar que es tracta d'una iniciativa molt bona. Estació d'Enllaç ofereix als joves una altra manera de poder gaudir del divendres a la nit tot combinant la música, la dansa, la pregària, la festa, els tallers, el silenci, la crítica social, el cinema, etc. Les trobades previstes fins a final de curs són:

17 d'abril del 2009 a les 22 hores (celebració de la Pasqua): danses amb el grup Bufanúvols i altres grups al col·legi Vedruna de la plaça dels Àngels, 3.

15 de maig del 2009 a les 21 hores (cloenda del curs): Bokatada + concert amb Migueli i altres grups. El lloc encara no n'ha estat determinat.

Per a més informació, podeu entrar a www.e-d-e.blogspot.com. Us convidem a participar-hi.

Marc Labori Bau
INTRODUCTORI

Sant Feliu de Llobregat

Trobada de seminaristes a Vilafranca del Penedès

El divendres passat dia 19 de desembre, els seminaristes de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat vam tenir una trobada de germanor amb el nostre bisbe, Mons. Agustí Cortés com a preludi de les festes de Nadal. El marc d'aquesta jornada foren les parròquies de Vilafranca del Penedès (Santa Maria i la Santíssima Trinitat). Primer de tot, vam celebrar l'Eucaristia al Monestir de les carmelites, de Vilafranca mateix. Després de la missa, vam tenir l'oportunitat de parlar amb les germanes Carmelites i, així, vam poder conèixer una mica més la seva vida comunitària, etc. Tot seguit -després de la visita al monestir-, vam anar cap a la rectoria de les parròquies de Vilafranca del Penedès, on vam ser rebuts pel rector de Santa Maria, Mn. Jaume Berdoy, que, a més, és vicari general de la diòcesi. També hi era present Mn. Albert Domingo, un sacerdot que, malgat la seva venerable edat, manté una activitat molt intensa, col·laborant en algunes tasques parroquials.Fou ell qui ens va donar el testimoni personal de la seva fe i de la seva vocació, bo i explicant-nos anècdotes. Finalment, vam poder compartir el sopar amb el Sr. Bisbe Agustí, amb Mn. Albert i amb Mn. Joan Pere Pulido, delegat de vocacions. Fou un moment molt bonic de germanor, on vam poder celebrar -com una família- anticipadament les festes de Nadal.

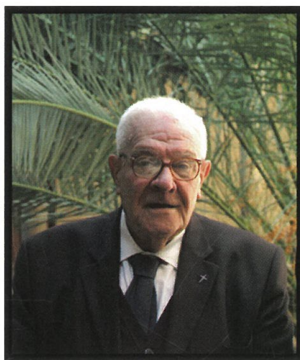

Sanyika Benarik
3R. TEOLOGIA

In Memoriam

El Seminari a les mans

Condensar, en poques línies, l'esperit i la personalitat de Monsenyor Eusebi Mansilla no és gens fàcil. Descriure els trets més significatius del seu carisma sacerdotal porta necessàriament a referir-nos a les dimensions que el van fer ser qui era: la seva energia, la seva alegria i la seva esperança. Són uns trets que Déu va regalar-li i que ell va poder desenvolupar al llarg de la seva vida amb caràcter sacramental a partir del 28 de desembre del 1975, dia en què va rebre l'ordenació presbiteral. Fa anys, amb motiu de la concessió del títol de prelat domèstic de sa santedat en reconeixement per la seva tasca, un grup de seminaristes va fer-li un regal: un dibuix en el qual un monsenyor Eusebi somrient sostenia, a les mans, l'edifici del nostre Seminari Conciliar. Aquesta imatge és molt representativa del que el Seminari ha significat per a Monsenyor Eusebi des que, a l'any 1978, el Cardenal Jubany el nomenava administrador. Van ser moltes, les hores que Monsenyor Mansilla va dedicar a l'administració del Seminari, però no menys els moments que va dedicar, exclusivament, a les vocacions sacerdotals. I va fer-ho a diferents nivells: materialment, buscant els mitjans més adequats perquè els seminaristes tornessin a residir al seu edifici actual, reconstruint les residències i dotant-les de la comoditat necessària, pastoralment, amb la creació del centre d'acolliment de vocacions sacerdotals i, espiritualment, acompanyant-los amb l'oració, la celebració de l'Eucaristia i el sagrament de la reconciliació. Monsenyor Eusebi sempre va portar el Seminari a les mans i, des del seu cor, ple d'alegria, d'energia i d'esperança, va intentar encomanar-nos a tots la passió que sentia de reproduir, en la vida, l'Evangeli de Jesucrist. En una convivència amb seminaristes, van preguntar-li: "¿Per a què serveix l'alegria cristiana?" Monsenyor Eusebi hi va respondre: "Si voleu ser forts, valents, decidits i coratjosos, perseverants i fidels, si voleu consolar i estimar sense mesura, si voleu superar els moments difícils, si voleu crear climes de comprensió i respecte, si voleu donar ànims als febles i claror als enfosquits, si voleu fer sentir la pau de Déu, demaneu a l'Esperit que us ompli de la seva alegria. L'alegria és un element necessari per a edificar l'Església." Dissabte passat, dia 21 de febrer del 2009, Monsenyor Eusebi va rebre l'abraçada de l'amor total del Pare. Des del cel, ens mira somrient convidant-nos tots a viure el do de la vocació amb energia, amb alegria i amb esperança i a saber trobar, en l'Evangeli, l'autèntic manual de vida: "Tot per a Déu i per als germans!!" Gràcies, Monsenyor Eusebi!

Mons. Eusebi Mansilla Luengo

Prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, ha mort el dia 21 de febrer de 2009, als 84 anys, en la pau de Crist. Les exèquies presidides pel Sr. Cardenal Arquebisbe amb una nombrosa participació de preveres, fidels i amb el Seminari en ple van tenir lloc el dilluns 23 de febrer de 2009 a les 11:00 h. a la Capella del Seminari Conciliar de Barcelona. Reposa en el cementiri de Montjuïc, juntament amb la seva mare.

Sergi Notó Ruiz
DIACA

ASPECTE DE LA CAPELLA DURANT LA PROCESSÓ

DESPULLES DE MN. MANSILLA

PROCESSÓ D'ENTRADA

Dia del Seminari

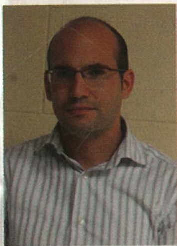
Testimoni

Certament, avui, no és massa habitual, de trobar-se algú que està al Seminari, o que es plantegi ser sacerdot. Això pot portar a un cert pessimisme, però potser és més adequat de preguntar-nos quin misteri hi ha darrere de cada persona que es lliura al Crist i a l'Església en el camí de la vocació sacerdotal.

Déu té un designi de felicitat per a cadascun de nosaltres i la vocació sacerdotal és un camí d'acompliment de la vida, en el servei alegre i generós a Déu i als germans. Aquesta intuïció va suposar l'inici del meu procés vocacional, ja fa alguns anys, quan estudiava química. Formava part d'un grup de joves que es va incorporar a Comunió i Alliberament, un dels anomenats nous moviments d'Església. El testimoni de capellans que vivien la vocació com a plenitud de la seva humanitat va ser-me decisiu en el discerniment. Alhora, també cal destacar el paper de la família com a exemple de lliurament gratuït, sobretot en diverses situacions difícils.

Fa uns anys que sóc al Seminari i hom hi va descobrint els diversos vessants que el ministeri sacerdotal pot adquirir, alhora que em conec cada cop més, a mi mateix, amb els límits propis, dels quals el Senyor se serveix per a apropar-se als homes.

Durant aquest temps, cada cap de setmana, he estat a la parròquia de la Mare de Déu de la Llum de l'Hospitalet, on he trobat un bon equip de capellans i, a més, sempre he estat acompanyat d'algun altre seminarista. Tot i que jo ja hi anava des de petit, no deixem mai d'aprendre'n, especialment, en contacte amb la gent que Déu ens posa al camí.

Juan Ramon La Parra
4t Teologia

Jornada de portes obertes

Oració

**Jesucrist, salvador del món,
que vora del llac de Galilea
vas cridar els apòstols
per a constituir-los fonament de la teva Església
i portadors del teu Evangeli,
et demanem que avui continuïs fixant la mirada
en els nois i els joves de les nostres famílies,
de les nostres parròquies, comunitats
i moviments,
convidant-los a seguir-te en la vida sacerdotal
o religiosa.
Dóna'ls la llum que esvaeixi els seu dubtes
i la decisió per tal que et segueixin
i s'embarquin amb tu, deixant-ho tot.
Infon en ells confiança i saviesa
per portar la teva paraula
i el testimoni del teu amor
als homes i dones del nostre temps.
Tu que ets el nostre salvador ahir, avui
i pels segles dels segles. Amén.**

**"Apòstol per voler de Déu"
DIA DEL SEMINARI 2009**

Nota

El Seminari felicita
Mons. Sebastià Taltavull
per la seva ordenació episcopal
el 21 de març i agraeix
que hagi acceptat de presidir
l'eucaristia de la jornada
de Portes Obertes del Seminari
Conciliar de Barcelona.

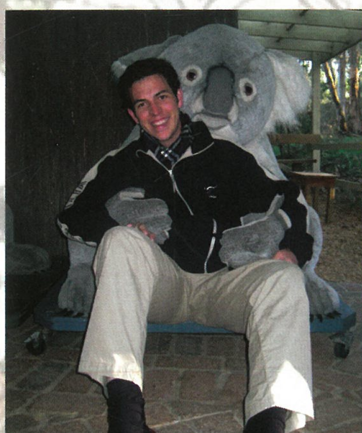

Dia del Seminari

Testimoni

Aquest nou curs que hem començat, esdevé el meu segon any de Seminari i el meu tercer de Teologia: un repte fascinant. Certament, els anys passen sense que hom se n'adoni. El dia a dia al Seminari és un nou trobament amb Déu: tu el cerques i Ell et cerca en cada instant.

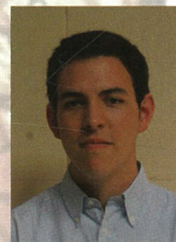
No em deixa de captivar, aprofitant que enguany celebrem l'any paulí, allò que Sant Pau diu a una de les seves comunitats i del que el Seminari n'és fidel testimoni: "(...) Tot és gràcia." Aquí, al Seminari, he pogut experimentar-ho de manera impactant: el temps de Seminari és un temps de gràcia. És un exercici continu pel qual aquell qui ha estat cridat al ministeri ordenat és, constantment, interpel·lat per Déu mateix. Déu és Amor. Per a ser més gràfic, el Seminari és una família. Una família, tots els membres de la qual no són gent "rara" o "espècimens" fruit d'un experiment de laboratori. És una gran família en què l'amor a Aquell qui ens ha cridat a esdevenir sacerdots ("apòstols per vocació") ens uneix tots amb gran força. El "feeling" que fa caliu al nostre Seminari és caliu de família i és un do de Déu. Així mateix, això ens ajuda a fer, del nostre estudi, de la nostra pregària, de la nostra pastoral a les parròquies, una viva i latent comunió amb el poble de Déu per a servir-lo sota un mateix sostre: l'Església. Aquesta aventura del sacerdoci és camí que, només abandonant-se sota el mantell maternal de Maria, esdevé per a mi el secret meravellós de la felicitat.

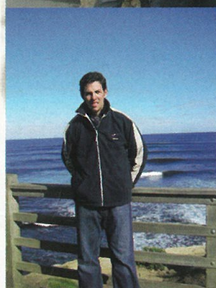

Felio Vilarrubias
3R. TEOLOGIA

Estadístiques

ESTADÍSTICA DEL SEMINARI
Curs 2008-2009

Nous ingressos	8
Curs Introductori	8
Curs	
Etapa Introductòria i Filosofia	9
Teologia	13
Etapa Pastoral (diaques)	14
Nombre total d'alumnes	36
Seminaristes de l'Arquebisbat de Barcelona	30
Seminaristes del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat	6
Seminari Menor	3

La Quaresma

Com la viuen els seminaristes a les Parròquies

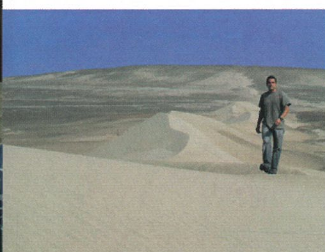
El temps de Quaresma és un camí de preparació espiritual per a disposar-nos a celebrar millor la Pasqua i, d'aquesta manera, fer experiència de la presència de Déu en la nostra vida. A la parròquia, aquest temps es viu amb molta intensitat en les diferents activitats en general i en les celebracions litúrgiques en particular.

A la meva parròquia, es fan diverses activitats per a ajudar els fidels a atansar-se a la dinàmica d'aquest temps. Una activitat d'aquestes són les diferents xerrades que hi són celebrades entorn d'una temàtica que ajuda a reflexionar en el Misteri de Nostre Senyor Jesucrist (Passió, mort i Resurrecció).

Una altra activitat d'aquestes és el ressò del Via Crucis, pràctica molt recomanada per l'Església. En aquesta activitat, la parròquia compta amb l'ajut del "Cos de portants del Sant Crist de l'Agonia". La celebració del sagrament de la Penitència comunitària, amb absolució individual, ajuda els fidels a experimentar l'amor de Déu envers ells.

La Litúrgia ens proposa tres pràctiques penitencials: l'oració, el dejuni i l'almoina. Enguany, el sant pare Benet XVI, al seu missatge per a la Quaresma, remarca el valor del dejuni i ens hi diu: "La pràctica fidel del dejuni contribueix a donar unitat a la persona, cos i ànima, ajudant-la a evitar el pecat i a créixer en la intimitat amb el Senyor". Doncs, bé, que el Senyor ens il·lumini amb la seva gràcia de preparar-nos per a la celebració del Misteri Pasqual, ja que el Misteri del Crist respon al misteri de l'home. Disposem-nos, per tant, a preparar-nos intensament en aquest camí vers la Pasqua del Senyor.

Plàtica de quaresma de Mn. Turull

José Fernando Campoverde
5è Teologia

Impossició de les cendres

Admissió als Ordes

Darrer pas abans del diaconat

El dia 19 de febrer proppassat, a les 20 h., de mans del bisbe de Sant Feliu de Llobregat Monsenyor Agustí Cortés, vàrem rebre l'admissió als ordes cinc companys del Seminari: Francisco Garcia, José Fernando Campoverde, Joan Baptista Fuster, Ignasi Torrent i Ramon Batlle. El primer pertany a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat i, la resta, a l'arxidiòcesi de Barcelona. L'eucaristia va ser molt concorreguda: a més del Sr. Bisbe, hi havia una vintena de preveres i diaques vinculats amb els qui hi vàrem rebre aquest ministeri, així com un nombre considerable de familiars i amics.

L'admissió suposa que l'Església es pronuncia, formalment, sobre la idoneïtat dels candidats a poder rebre, quan siguin cridats pel bisbe respectiu, el sagrament de l'orde. És el darrer pas abans del diaconat. Tots ho vàrem viure amb molta il·lusió, ja que és un pas fonamental en el nostre procés vers el diaconat i el presbiterat. El dia abans, el director espiritual del Seminari, Mn. Arenas, ens havia fet un recés de preparació en el qual ens remarcà la importància del pas que havíem de fer i la disposició que hi havíem de tenir.

Ramon Batlle
Etapa pastoral

Presentant les Ofrenes

Els nous admesos als ordes

Durant el "Ritu d'Admissió"

Agraïments al final de la Celebració

Els nous admesos amb el Sr. Bisbe i Preveres

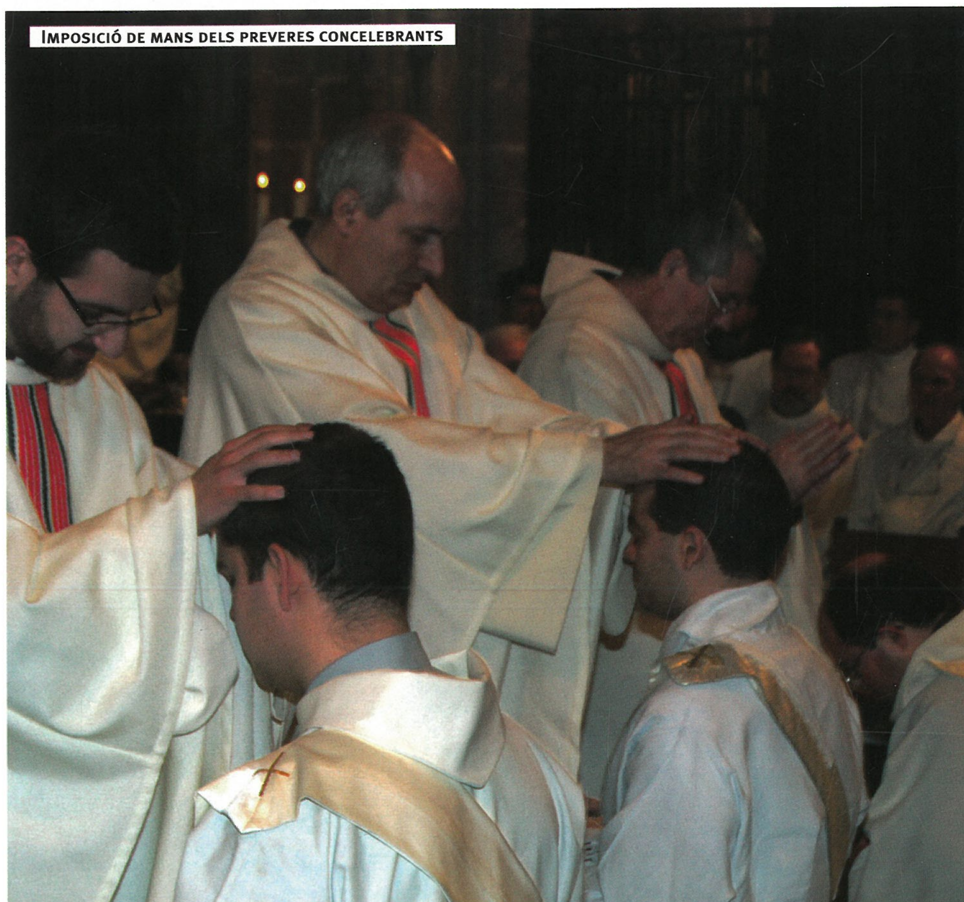
Refrigeri després de l'Eucaristia

Ordenacions

Ordenacions Presbiterals a Barcelona

Mn. Miquel Àlvarez, Mn. Jordi Moya i Mn. Manel Pérez

Imposició de mans dels preveres concelebrants

M'han demanat que escrigui unes línies sobre el que significa per a mi l'ordenació presbiteral que vaig rebre, juntament amb Mn. Jordi Moya i Mn. Miquel Àlvarez, el diumenge 22 de febrer i intentaré fer-ho, però em resulta molt difícil explicar-ho.

Per una banda, és on desitjava arribar quan vaig iniciar el procés vocacional i, d'altra banda, és l'inici d'una nova manera de seguir Jesús i de servir-lo en l'Església. Fa més de deu anys, que vaig sentir em mi un profund desig de consagrar-me a Jesús i allò que ell representa, d'una manera exclusiva. Per a mi era com una necessitat i, per això, vaig mirar la vida religiosa (en concret, vaig estar algun temps amb els escolapis), però vaig veure que aquesta no era la meva vocació. Això em va quedar clar, però també em va quedar clar que volia ser capellà. Desitjava ser capellà diocesà i, cada vegada, ho desitjava d'una manera més intensa. Aquest desig i la necessitat de consagrar-me en el si de l'Església van

En el moment de les Lletanies

Ordenacions

Durant la imposició de les mans

Imposició de mans a Mn. Miquel

Promesa d'obediència de Mn. Moya

Promesa d'obediència de Mn. Pérez

Durant la pregària d'ordenació

ser els dos fonaments principals que em van orientar en el camí del presbiterat i que, amb l'oració i l'acompanyament espiritual i vocacional per part del seminari i dels seus mitjans, s'ha anat confirmant com a voluntat de Déu, alhora que s'anava consolidant en mi.

Ara, ja com a capellà, se m'obre una nova etapa i una nova manera de seguir Jesús. Sóc feliç, perquè, encara que aquesta vocació ha significat renunciar a uns altres tipus de vida, també bons i també de santedat, noto, en mi, que aquesta necessitat de consagrar-me és satisfeta i això per a mi significa que em trobo en el camí que Déu em prepara i que, per tant, és el millor que puc seguir. Espero que el Senyor m'ajudi a ser un bon capellà, fidel a la seva Església i a la seva voluntat, per a servir en la missió que Jesús va iniciar, anunciant el Regne de Déu als homes i dones de la meva generació.

Mn. Manel Pérez

A Terrassa

Mn. David Remolar

El benvolgut company Mn. David Remolar va rebre l'ordenació presbiteral diumenge dia 15 de febrer del 2009, a les 18 hores, a la catedral de Terrassa, de mans de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe d'aquesta seu. Mn. David, fins aquesta data, pertanyia al Seminari de Terrassa, però va fer la major part de la seva formació al Seminari Conciliar de Barcelona.

Moltes felicitats!

Mn. Remolar amb el Sr. Bisbe i Preveres concelebrants

Experiències pastorals

El monitor, un servidor incondicional

Allò que un esplai cerca és educar en el temps lliure, ja que és un moment en el que els nens reben, des de l'amistat amb els monitors, uns valors i unes actituds plenes de contingut i en què són els monitors mateixos, els qui, amb la seva vida i la seva formació humana i espiritual, mostren als nens això que significa estimar Déu, amb molta naturalitat.

Tanmateix, els nens són, sempre, una escola de senzillesa i se'n pot aprendre molt. Cal que se sentin estimats pels seus monitors, que es preparen les activitats, que no han de ser espectaculars ni exòtiques, més aviat senzilles, però ben preparades, pensades per als nens, amb els seus gustos i necessitats. L'objectiu és que el nen hi vulgui tornar la setmana següent i voluntàriament, perquè s'ho passa bé. Un monitor ha de jugar com els nens i amb els nens, però sense ser un nen. Ha de mirar d'aconseguir l'autoritat que li ve pel servei.

Pel que fa a la parròquia, un esplai d'aquestes característiques és una benedicció, tot i donar molta feina. Hi és bàsica la funció del capellà envers els nens i els monitors, que tenen accés als sagraments freqüents i un ajut inestimable. L'esplai, amb tot, és una entitat per a tota la família, ja que els pares també tenen accés a la parròquia. Ells són els primers protagonistes en l'educació dels seus fills i confien al mossèn i als monitors part d'aquesta tasca preciosa. És una família molt nombrosa. Dono gràcies a Déu per aquest do tan inestimable.

Carlos M. Barroso Flores
4t de Teologia

El que diu l'Església sobre...

La Crisi. Necessitat de valors en la crisi financera

La crisi financera que ens està afectant tan de prop a nivell global es va originar al mercat de les hipoteques subprime als Estats Units. En aquest món globalitzat, aquesta crisi s'estengué fins a afectar d'altres sectors del sistema financer i posar en dificultats molts d'altres països que, en principi, tenien unes economies ben sanejades i estructurades. En aquesta situació, esdevé indispensable que els governs i les institucions financeres actuïn per a contrarestar la difusió d'aquesta crisi financera. Però en molts països s'hi han introduït decisions contràries a la confiança en la capacitat d'autoregulació del mercat. L'aplicació d'aquestes mesures implica una necessitat de coordinar aquestes iniciatives per part dels països.

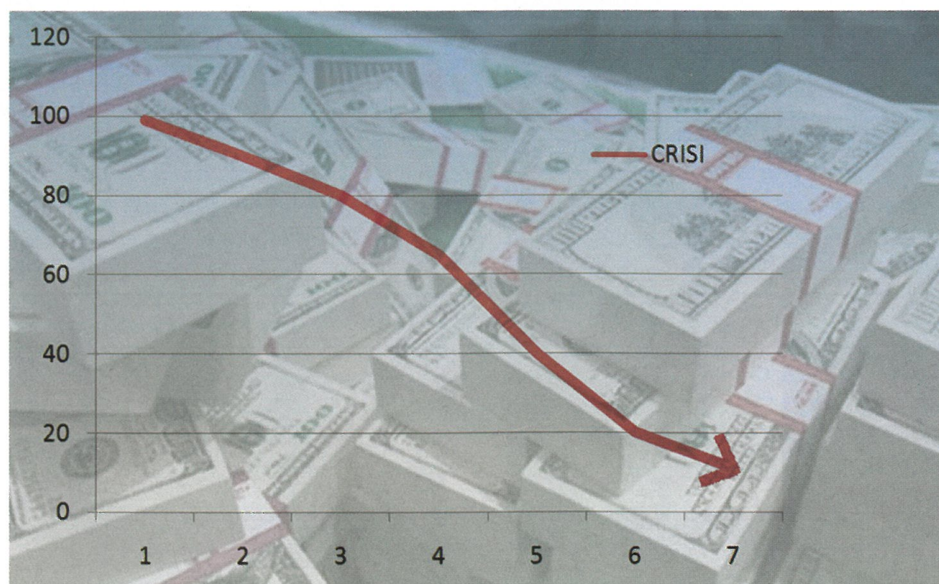
La família sempre ha estat el millor antídot contra la crisi.

Però la pregunta que ens hem fet molts és: ¿com s'ha arribat a aquesta situació quan, darrerament, s'han multiplicat els debats sobre la necessitat d'aplicar mesures de tipus ètic en els negocis i en les finances? És aquí, que la doctrina social de l'Església ha d'aportar una contribució de realisme i d'esperança en les qüestions que afecten les persones d'una manera tan dramàtica i, d'altra banda, cabdals en aquesta societat. Es tracta de la necessitat d'un nou pacte per tal de refundar el sistema financer internacional i d'establir el paper de la societat civil en el finançament del desenvolupament.

Aquesta crisi és una crisi de confiança. Els mercats financers no poden actuar sense ella i, sense transparència i sense regles, no hi pot haver confiança. Per tant, el bon funcionament del mercat requereix un important paper de l'Estat. Però amb aquesta intervenció no n'hi ha prou, per a garantir-ne l'eficàcia, sinó que cal una bona consciència moral ben formada, sobretot, per part dels empresaris i dels grans operadors financers.

Per a aconseguir-ho, és necessari d'arribar a l'ésser moral més profund de les persones i, per a això, cal una educació en l'exercici de la responsabilitat de totes les persones, perquè, un cop arribin al moment de prendre una decisió, no hi prioritzin el capital, sinó la dignitat de la persona i el bé comú.

Per això, crec que l'educació cal començar-la en l'àmbit més privat, que és el de la família. És en aquest àmbit, que una persona aprèn a compartir, a estimar els altres i no només els interessos propis. La família sempre ha estat el millor antídot contra la crisi. La solidaritat amb què sempre s'han alleujat les misèries pròpies i les alienes ja no és un valor gens apreciat.

Eduard Puig
INTRODUCTORI

De l'expressió a la crònica. Les revistes del seminari al segle xx

Ara, que s'acaba de celebrar el vint-i-cinquè aniversari de "Portal Obert", és un bon moment per a fer un repàs de les diverses publicacions que hi ha hagut al nostre Seminari Conciliar de Barcelona. El repàs n'és relativament breu, ja que només explicaré les publicacions del segle XX i principis del XXI.

El bisbe mallorquí Josep Miralles Sbert (1866-1947), doctor en diverses disciplines i autor prolífic, que governà la seu barcelonina des del 1926 fins al 1930, va ser el promotor de "EXERCITATORIUM". Revista mensual de iniciación científica y literaria de los alumnos del Seminario de Barcelona". Aquesta revista va durar just quatre anys (els quatre anys que va durar a la mitra de Barcelona el seu promotor). Era una revista mensual, breu, impresa a l'actual impremta la Formiga d'Or (Hormiga de Oro). L'objectiu d'aquesta revista queda reflectit al seu títol. El primer article del primer número del seu primer any informa que aquesta revista pretén "ejercitar a los alumnos en trabajos de índole científica y literaria, sea como una prolongación de la cátedra y de ninguna manera distracción en los estudios académicos". Sorprèn que la majoria d'articles fossin en llengua castellana (cal dir que el bisbe Miralles és conegut per la seva defensa de la llengua catalana en la predicació i en la catequesi, cosa que el va portar a un enfrontament amb el capità general de Catalunya i fins amb el Vaticà, que no va reconèixer un sínode celebrat al 1929 pels seus decrets sobre el català!). Els articles però, podien ser escrits en castellà, català o llatí (la revista també pretenia ser un instrument de perfecció de la llengua escrita) i també hi havia algunes il·lustracions. La temàtica era de moltes menes. Citem-ne algunes de curioses: el testament sacramental de l'església de Sant Just i Pastor, llegendes d'encantaments al Penedès, el pessebre, el sentit de la sotana, astronomia, les traduccions del Kempis al català... i també comentaris a documents diversos i notícies (cal destacar, en un dels seus darrers números, una explicació sobre els anomenats "Pactes del Laterà" entre la Santa Seu i Itàlia, que s'acabaven de signar). Finalment, sempre acabava amb una crònica de la vida del Seminari. Aquesta revista, la subscripció anual de la qual costava 5 pessetes, tenia, en tots els números, un escut ben gran del Seminari a la coberta i, a la part posterior, anuncis diversos (des d'una sastreria eclesiàstica a capses de galetes, editorials, pastisseries i carbòniques; cal dir que, en aquests anuncis, sempre es feien preus "especials" per a seminaristes, convents i comunitats religioses). Amb l'arribada del bisbe Manuel Irurita, pel març del 1930, es va començar a acabar aquesta publicació, l'últim número de la qual va ser pels mesos de juliol i agost del 1930.

Van passar la guerra civil i els primers anys de la postguerra i, a principis del 1955, va aparèixer la revista "EUGE. Selección de trabajos", que va durar fins al 1963. En els poc més de vuit anys de la seva existència, en van ser publicats 28 números de manera molt irregular: podem dir que hi va haver diverses etapes. El pretext d'aquesta publicació era una millor formació dels alumnes de la casa. Era duta a terme pels seminaristes teòlegs (més endavant, van aparèixer tres números del suplement FLAMMA dels seminaristes filòsofs) i hi podien escriure algun article de tema lliure a on es poguessin expressar lliurement (va començar essent una publicació a nivell intern i mecanografiada). La segona etapa –d'impremta–, vers el 1961, ja és molt més agradable a la vista, breu, però carregada d'informació, segurament, reflex de la novetat que es vivia amb la celebració del Concili Vaticà II. Era una revista d'expressió i reflexió fetes per part dels seminaristes d'aleshores (molts noms dels quals ens sonen perquè actualment són preveres de les nostres comunitats) i, en la lectura dels diversos exemplars de la revista, es nota un progressiu pas de la llengua castellana a la catalana. Els temes també són ben diversos: des de reflexions sobre el Concili, art, moviments d'Acció Catòlica, la vivència de les vacances, crítica literària, museus de la ciutat, entrevistes, "carnets" sobre personatges importants de la vida eclesial del moment i d'altres temes d'estudi i reflexió. Cal dir que, als darrers números de la revista, es deixa entreveure "el desig de no ser quelcom merament informatiu", s'aspira a "representar l'opinió i l'ambició de la gent que nosaltres som [els seminaristes] enfront de les qüestions a la nostra manera de viure actual". Era una revista d'opinió, no pas de notícies. El darrer número va ser publicat pel març del 1963.

Finalment, vint anys després, l'any 1983, un grup de seminaristes va proposar al rector Mn. Ramon Prat de començar una nova revista, que va ser titulada "Portal Obert". Com les anteriors revistes, aquesta va començar també essent d'expressió dels alumnes i, amb el temps, ha esdevingut la revista oficial i informativa de la vida del nostre Seminari.

Mn. Agustí Roig
DIACA

Amics del Seminari ☻

Mn. Josep Torrente

Mn. Josep Torrente Bruna, avui, és rector de Sant Vicenç de Castellbisbal i Santa Eulàlia del Papiol, al bisbat de Sant Feliu de Llobregat. També n'és delegat de Mitjans de Comunicació. Quan era seminarista, primer, va ser el fotògraf i, després, a més, va ser l'editor-maquetador del Portal Obert. Va esmerçar-hi esforç i donar-hi impuls durant sis anys.

A finals del s. XX, sovintejaves Santa Maria del Pi, amb un rector tan excepcional com Mn. Josep Campo i Lleó (acs), que també havia estat rector del Seminari Menor de la Conreria.

De mossèn Campo només en puc parlar bé. I no és que no m'hi enfadés mai. Jo vaig "aterrar" al Pi pel setembre del 1973, quan tot just tenia 7 anys, perquè ell, amb mossèn Rossend Ametller, que li era vicari, va començar l'Agrupament, entès com obra apostòlica en un barri difícil i un moment històric del país. El concili els havia empès a una renovació total que ells van viure de ple. Mantenia, de la Conreria i Granollers, una sensibilitat gran, cap als infants i la joventut, que no va perdre mai. Així, en la jubilació a la casa sacerdotal del carrer Joan Güell, me'n parlava sovint quan l'anava a veure.

Tu ets enginyer industrial. Quan vas acabar-ne els estudis, vas entrar al Seminari. Digues com t'ho has fet per a compaginar totes dues formacions.

De fet, no van ser simultànies: vaig començar l'etapa de discerniment amb els formadors i en el Centre d'Acolliment quan gairebé havia acabat l'enginyeria elèctrica. En alguna d'aquestes entrevistes prèvies, em van suggerir i empènyer a acabar els estudis tot i que la meva vida era a punt de prendre un altre caire. Un cop dintre el Seminari, tan sols vaig haver de completar dues assignatures. No va ser massa difícil. Més difícil va ser, per a mi, de canviar, completament, el tipus d'estudi: la filosofia i la teologia necessiten més capacitat de retenir informació i això em costava molt. Jo no podria ser historiador! –tot i que m'agrada llegir història perquè m'ensenya a viure el present amb més lucidesa–.

Digues-nos alguna cosa de la teva col·laboració assídua a la revista Portal Obert, del Seminari Conciliar de Barcelona, durant els anys teus de seminarista.

Comences mogut per una circumstància concreta, que, per a mi, era l'afecció, heretada del meu padrí, a la fotografia. Una cosa duu a l'altra fins que em vaig veure assegut al consell de redacció. Penso que tot són maneres de comunicar experiència de vocació, resposta a la crida de Déu, fe en la vida i les persones... i, si el Seminari t'ho demana..., ho fas. Ja ho veus: ara, iestic fent de delegat per als mitjans de comunicació a Sant Feliu sense tenir un borrall de formació periodística! Sort que arreu –al Seminari i a la diòcesi– hi pots treballar, en equip, amb persones que t'ajuden en allò que no veus, o no saps fer.

Compara'ns, una mica, el Portal Obert de la teva època amb els números darrers de la revista dins un Seminari com el nostre. D'on extrèieu informacions i idees per a texts, fotografies...?

De fet, l'estructura no ha canviat gaire perquè l'objectiu essencial n'és el mateix. El salt gran el va fer quan va passar de ser una revista per als seminaristes a ser la revista del Seminari. Anar enfora dels murs del Seminari (aleshores encara hi eren) li va provar, perquè la va enriquir i va procurar-li més recursos. N'han millorat molt la presentació i el disseny. Allò que l'alimenta –desig de comunicar una experiència de crida-resposta-inserció– ja hi era, hi és i continuarà essent-hi. Això li dóna valor.

¿Com enllaces aquest bagatge amb el fet de ser delegat de mitjans de comunicació del bisbat de Sant Feliu? Què creus que l'Església ha d'exportar en aquesta societat tan secularitzada?

Com ja he deixat clar, el que més valoro del Portal Obert és la voluntat de compartir les raons fondes de la vocació pròpia: no són freqüents, dins la nostra cultura, els discursos vitals globals, que agafen totes les dimensions de la persona i de tota la vida. La vida s'ha fragmentat. Avui, continua essent impressionant, el fet de conèixer algú que ha trobat, en el ministeri, aquesta raó de ser total de la pròpia vida. És això que anomenem "vocació" (totes les vocacions). Viure això i comunicar-ho és el que el Seminari m'ha ensenyat a fer: a l'equip del Portal Obert, en el ministeri com a prevere allà on sóc i, avui, compartint, amb tu en aquesta entrevista, el goig de ser capellà.

Joan-Pau Callejón i Mateu
INTRODUCTORI

seminari conciliar de BCN ´09

21 Març

PORTES OBERTES

17'00 visites guiades
20'00 Eucaristia - Vetlla
21'30 Refrigeri

vine i veuràs

C/ Diputació 231 www.seminaribarcelona.net